

عنوان مقاله:

باز زنده سازی، دریچه نوین در طراحی معماری

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سمانه رسول پور نالکباشری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی مارلیک نوشهر

خلاصه مقاله:

رشد و توسعه شتاب زده شهرنشینی تأثیرات منفی مهمی بر بافت های تاریخی شهرهای ایران گذاشته است. بدین ترتیب نواحی تاریخی اعم از مراکز شهری، بناهای صنعتی و مسکونی با ارزش واقع در شهر، رو به زوال رفته و کارکرد خود را در هیاهوی مدرنیسم از دست دادند. متروک ماندن بخش های مسکونی باعث کاهش کیفیت فضاهای زندگی و حیات اجتماعی شده و محیطی نامناسب را برای ساکنان به وجود آمده است. توقف و عدم انطباق این فضا ها با دیگر قسمت های مدرن شهرها ضرورت توجه به این مکان ها برای باز زنده سازی آن ها را دوچندان کرده است. از آنجا که تمام عوامل ساخته شده بشری در طول زمان دستخوش تغییر و تحولاتی پیوسته و آرام هستند، سکون و عدم تحول آن ها به دلیل تصلب و مرگ حیات بشری امکان پذیر نخواهد بود، لذا مداخله در بافت های تاریخی شهرها به عنوان یکی از مباحث تخصصی طراحی شهری برای حفظ توسعه پایدار شهری لازم و ضروری است. در تحقیق پیش رو ضمن ارائه تعریفی اجمالی از فرآیند باز زنده سازی، نمونه های موردی فضای شهری، بناهای صنعتی و مسکونی که مورد باز زنده سازی معمارانه قرار گرفته را بررسی می نماییم .

کلمات کلیدی:

باز زنده سازی، بنای تاریخی صنعتی، باغ تاریخی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560765>

